



Arrest

nr. 340 352 van 30 januari 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
 Lange Lozanastraat 24
 2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 20 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2025.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 20 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Samenhang en samenvoeging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend is onder het rolnummer RvV X, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer X. De Raad stelt vast dat de verzoeken om internationale bescherming die door beide verzoekers werden ingediend nauw verbonden zijn.

Deze samenhang blijkt tevens uit het feit dat zij identieke verzoekschriften hebben ingediend. Omwille van deze vastgestelde samenhang worden de dossiers in het kader van een goede rechtsbedeling gevoegd.

2. Bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker (A.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Rafah in Gaza. U bent van Palestijnse origine. Uw ouders en de meeste van uw broers en zussen (U., R., Me., G., Ib., An. en H.). Uw broer M. woont in Zweden. Uw zus Ar. woont met haar echtgenoot in Egypte. Uw vrouw E. (o.v. [...]) en uw drie kinderen (M., N. en I.) zijn samen met u in België. U bent niet geregistreerd bij UNRWA.

U had een conflict met uw vader die tevens een politieagent was onder het regime van Hamas. Om persecutie te vermijden heeft u Gaza verlaten in maart 2017. Via Egypte en Turkije reisde u door naar Griekenland waar u aankwam in mei 2017 op het eiland Chios. Daar verbleef u de volgende twee jaar in een vluchtelingenkamp. Op 29 maart 2019 diende u er een verzoek om internationale bescherming in, hetgeen werd goedgekeurd op 27 december 2019. Na het bekomen van uw verblijfs- en reisdocumenten vertrok u naar Zweden om uw broer M. op te zoeken. Na vier maanden keerde u echter terug naar Griekenland omdat u ruzie met hem had. Daar vestigde u zich in Kreta. Uw vrouw en uw twee oudste kinderen arriveerden in Griekenland eind 2022. Zij ontvingen er tevens de vluchtelingenstatus en vervoegden u op Kreta in maart 2023. Nadat u in de loop van datzelfde jaar het slachtoffer werd van een verkeersongeval waarbij u uw hand brak, besloot u samen met uw gezin Griekenland te verlaten. U arriveerde in België op 13 september 2023 en diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in samen met uw vrouw en uw twee oudste kinderen. Uw vrouw was ondertussen zwanger en uw jongste zoon werd geboren in januari 2024 in België.

Bij terugkeer naar Gaza vreest u de oorlog. In Griekenland vreest u de preciaire levensomstandigheden.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, kopieën van de Palestijnse paspoorten van uw oudste zoon en dochter, de geboorteaktes van uzelf en uw gezin, de geboorteakte van uw jongste zoon in België, uw huwelijksakte en medische documenten aangaande de blessure aan uw hand.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (DVZ, Eurodac Marked Record), blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.c. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat

die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/>

[verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024](#); Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

*Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u er in slaagde om werk te vinden in Griekenland. Dit was weliswaar voor het grootste deel in de illegaliteit maar u had alleszins een inkomen waarmee u toch meerdere jaren uw plan wist te trekken in Griekenland (CGVS, 9-10). U beweerde alvast te beschikken over het fiscaal registratienummer (AFM-nummer) waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (CGVS, 12-13). Zo vond u ook een huurwoning in Kreta waar u onderdak vond samen met uw gezin. Toen de huisbazin erachter kwam dat uw vrouw en uw kinderen er ook verbleven, wilde ze jullie eruit zetten, maar u slaagde erin tijd te rekken tot u effectief kon vertrekken (CGVS, 10-11). Dat de huisbazin, die in Athene woonde, daadwerkelijk de politie op jullie zou afgestuurd hebben indien ze zelf ook op Kreta woonachtig was geweest, betreft een loutere bewering en pure veronderstelling die u niet kan concretiseren. In elk geval, u slaagde erin onderdak te regelen en het feit dat een individuele huisbazin u vroeg om te vertrekken omdat u tegen de gestelde voorwaarden in met uw hele gezin de woonruimte betrok, wil niet zeggen dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland met dezelfde problemen zou worden geconfronteerd en geen toegang zou hebben de Griekse huur- / huizenmarkt Hieruit kan alvast niet geconcludeerd worden dat u er terecht bent gekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie.

Voorts verklaarde u geen adequate medische zorg te hebben ontvangen in Griekenland nadat u er werd aangereden door een auto waarbij u uw hand brak. De dokters zouden een gipsverband hebben aangebracht zonder de juiste opvolging te voorzien. Bij aankomst in België bleek dat u het verband te lang had gedragen en dat u nood had aan kinesitherapie (CGVS, 11). Dit wordt onderschreven door de medische documenten die u ervan voorlegt (doc 9). Dat dit evenwel het gevolg is van een foute behandeling in Griekenland toont u niet aan. Dit terzijde, een foute medische analyse is jammerlijk maar zulke zaken doen zich spijtig genoeg soms voor, ook in België. Hieruit blijkt echter niet dat er u medische zorg werd ontzegd. U beweerde alvast te beschikken over een AMKA-nummer dat u toegang gaf tot medische zorg in Griekenland (CGVS, 12). Zulks blijkt eveneens uit het feit dat u, wanneer u zich zelf opnieuw aanmeldde bij het ziekenhuis omdat u teveel pijn had, wel degelijk opnieuw door een dokter gezien werd. Dat u heel lang moest wachten alvorens hij u kon ontvangen en zelfs geen foto's nam, betekent weerom geenszins dat u geen toegang had tot medische behandeling in Griekenland noch dat u in deze anders werd behandeld dat Griekse onderdanen.

Met uw hand gaat het inmiddels veel beter nadat u meerdere sessies bij de kinesist doorliep en u bent terug in staat om te werken (CGVS, 2-3 en 11).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich voor de rest niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

*Tenslotte stelde u dat uw kinderen onderwijs werd ontzegd in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit niet helemaal klopte. Er waren bepaalde administratieve en financiële voorwaarden waar u moeilijk aan kon voldoen, maar dat wilt niet zeggen dat uw kinderen bewust geweigerd werden door de scholen (CGVS, 11-12), dan wel dat u andere voorwaarden kreeg opgelegd in vergelijking met Griekse onderdanen. Kortom, op grond van bovenstaande vaststellingen kan niet worden besloten dat u **door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om**, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.*

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfskaart, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een verblijfsvergunning in Griekenland, heeft vernietigd (CGVS, 5). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit blote beweringen zijn en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen. Aangezien u echter vooralsnog naliet om een kopie ervan door te sturen – wat u nochtans beweerde te zullen doen (CGVS, 5) – is het niet zeker of uw verblijfsvergunning actueel nog geldig is in Griekenland.

*In het geval dat uw verblijfstitel in Griekenland (ADET) effectief vervallen zou zijn en u deze dient te vernieuwen, wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat **artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°** van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts **één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze nietontvankelijkheidsgrond** oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.”*

*Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).***

*Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. **Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten** [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].*

*Hieruit volgt dat **verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EUlidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.***

*Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat **het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM** (ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat **óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn** om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers **slechts in zeer***

uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: “**Country Report: Greece. Update 2023**”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf en “**Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights**”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/ EU) bepaalt dat de lidstaten **zo spoedig mogelijk** nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat **begunstigen van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen** om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat **begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders**. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat **voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigen tot voorzieningen** in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de **rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen**, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de

commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij **niet** aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat **enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing** in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze **bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid** enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “**dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen** waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met **onzekere en preciaire situaties** terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot medische noodhulp ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, **Living In Greece – Access To Healthcare**, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; **Country Report: Greece. Update 2023**, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene** om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar

sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor **voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden** bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal **mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen** en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn **bijzondere kwetsbaarheid**, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder in geval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u wel degelijk zelfredzaam bent. U zou naar eigen zeggen ongeveer zes jaar in Griekenland hebben vertoefd. In deze periode slaagde u erin om werk en onderdak te vinden, alsook - om genoeg geld bij elkaar te sparen zodat u uw vrouw en kinderen kon laten overkomen (CGVS, 9-13). Voorts reisde u al snel na het bekomen van uw Griekse reispaspoort naar Zweden waar u tevens een tijdelijke job vond. U bent duidelijk een plantrekker.

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat **bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen** zoals wachttijden, te leveren inspanningen, ... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt

ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, p. 9).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

In het geval dat uw verblijfstitel wel nog geldig zou zijn, merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet zou worden geconfronteerd met noemenswaardige problemen. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (*Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents*, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (*ibid.*). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en die van uw gezinsleden (doc 1-8). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie maar ze voegen in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. Uw medische attesten werden hierboven reeds besproken (doc 9).

Volledigheidshalve kan hier nog worden toegevoegd dat ook in hoofde van uw echtgenote werd besloten tot de niet ontvankelijkheid van haar verzoek daar ze ook over internationale bescherming geniet in Griekenland en er geen elementen werden aangereikt op grond waarvan kan besloten worden tot een schending van haar basisrechten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. U mag derhalve direct noch indirect worden teruggedleid naar Gaza. U mag wel worden teruggedleid naar Griekenland."

2.2. De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster (E.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Khan Younis in Gaza. U bent van Palestijnse origine. Uw vader overleed in 2007. Uw moeder en twee van uw broers (B. en Sa.) zijn nog steeds in Gaza. Uw broers M. (o.v. [...]) en Su. (o.v. [...]) zijn in België. M. is erkend als vluchteling in België; Su.s asielprocedure is nog

lopende. Uw man A. (o.v. [...]) en uw drie kinderen (M., N. en I.) wonen tevens samen met u in België. U bent niet geregistreerd bij UNRWA.

Samen met uw twee oudste kinderen verliet u Gaza op 8 maart 2022 als gevolg van problemen die u had met uw schoonvader. Via Egypte en Turkije reisde u naar Griekenland waar u in november 2022 aankwam op het eiland Samos. Op 6 december 2022 diende u er samen met uw kinderen een verzoek om internationale bescherming in. In afwachting van de beslissing verbleef u in een vluchtelingenkamp op het eiland. Op 3 maart 2023 werden u en uw kinderen de vluchtelingenstatus toegekend waarna u samen met hen verhuisde naar Kreta waar uw man in een huurhuis woonde. Hij was reeds in 2017 naar Griekenland gereisd en verkreeg er in 2019 de vluchtelingenstatus. Nadat uw man het slachtoffer werd van een autoaccident waarbij hij zijn hand brak, besloten jullie om Griekenland te verlaten en naar België te komen. Samen met uw man en uw twee oudste kinderen diende u een verzoek om internationale bescherming in op 13 september 2023. U was ondertussen zwanger van uw derde kind en n januari 2024 beviel u in België van uw jongste zoon.

Bij terugkeer naar Gaza vreest u de oorlog. In Griekenland vreest u de preciaire levensomstandigheden.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina en de stempels van uw Palestijnse paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, kopieën van de Palestijnse paspoorten van uw oudste zoon en dochter, de geboorteaktes van uzelf en uw gezin, de geboorteakte van uw jongste zoon in België, uw huwelijksakte en een medisch document aangaande de problemen die u had tijdens uw zwangerschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (blauwe map, aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.c. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen, ...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaanondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

*Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U verklaarde in het vluchtelingenkamp in Samos een aantal nare ervaringen te hebben gehad. Zo werd u er beschimpt door een aantal politiemannen, waren u en uw kinderen getuige van een gevecht aan de poort van het kamp én werd u op een bepaald moment de toegang tot de keuken van het centrum ontzegd (CGVS, 6-7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de impact die deze incidenten hebben gehad op u en uw kinderen, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context, namelijk tijdens uw verblijf in het opvangcentrum in Samos als verzoeker om internationale bescherming. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Na het ontvangen van de vluchtelingenstatus, verhuisde u samen met uw kinderen naar Kreta waar u onder de hoede van uw man in een huurhuis woonde. Zelf ondernam u geen poging om een job te zoeken. U zorgde voor de kinderen en uw man was de kostwinnaar. Hoewel het geen grote luxe was, had u wel degelijk een onderkomen, alsook iemand die in het levensonderhoud van u en uw kinderen voorzag (CGVS, 7-8). Hieruit kan met andere woorden niet worden geconcludeerd dat u er terecht bent gekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie.

Voorts verklaarde u geen adequate medische zorg te hebben ontvangen in Griekenland. U was er zwanger van uw jongste zoon maar de Griekse dokters merkten tijdens de consultaties niet op dat u drager was van bepaalde microben, wat de bevalling mogelijks kon bemoeilijken. Pas in België kwam dit aan het licht. Als gevolg moest u vroeger worden ingeleid (CGVS, 3-4). Het medisch document dat u presenteert onderschrijft dat er een 'gecontamineerde cultuur' bij u werd aangetroffen (doc. 10). Uit het voorgelegde document kan evenwel niet worden afgeleid dat deze contaminatie reeds aanwezig was toen u in Griekenland verbleef noch dat dit toen in Griekenland niet werd opgemerkt. Moet overigens ook worden opgemerkt dat u in Griekenland slechts tweemaal op controle ging, een keer toen u merkte dat u zwanger was en een keer voor een bijkomende bloedtest (CGVS, 4). U toont aldus niet aan dat, indien u in Griekenland verder zou zijn opgevolgd, deze contaminatie niet eveneens in Griekenland zou zijn opgevolgd noch dat hier op een gepaste wijze zou op zijn gereageerd. Evenmin toont u aan dat, en zelfs al zou het vaststaan dat er in Griekenland bij de controle zaken over het hoofd werden gezien – geen enkele EU-lidstaat kan trouwens de garantie bieden dat zulks zijn grondgebied niet zal gebeuren –, quod non, dan nog blijkt uit niets dat u in deze anders werd behandeld in vergelijking met Griekse onderdanen.

In elk geval toont u niet aan dat u medische zorg werd ontzegd. Voor zover u weet beschikte u over een AMKANummer dat u toegang gaf tot medische zorg in Griekenland (CGVS, 4). Dit werd overigens ook bevestigd door uw echtgenoot (CGVS man, 12, in uw administratief dossier). De bevalling is voorts goed verlopen maar een volgende zwangerschap kan mogelijks gevaren met zich meebrengen (CGVS, 3-4).

Hiervan bent u zich echter inmiddels bewust en momenteel bent u gezond. Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich voor de rest niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Tenslotte stelde u dat uw kinderen onderwijs werden ontzegd in Griekenland (CGVS, 7). Uit uw verklaringen en die van uw man blijkt echter dat dit niet helemaal klopt. Er waren bepaalde administratieve en financiële voorwaarden waar u moeilijk aan kon voldoen, maar dat wilt niet zeggen dat uw kinderen bewust geweigerd werden door de scholen (CGVS, 7; CGVS man, 11-12). Ook in België moet u bepaalde administratieve zaken in orde brengen vooraleer u uw kinderen naar school kan sturen. Opnieuw moet worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, anders werd behandeld en niet dezelfde mogelijkheden had om uw kinderen school te laten lopen in vergelijking met Griekse onderdanen.

Kortom, op grond van bovenstaande vaststellingen kan niet worden besloten dat u **door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om**, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (CGVS, 4-5). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze, op heden nog geldige verblijfsvergunning – u verkreeg de vluchtelingenstatus op 3 maart 2023 en verkreeg vervolgens conform deze status een verblijfsvergunning met een geldigheidsduur van drie jaar (zie info beslissing echtgenoot in uw administratief dossier) - daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Anderszijds merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Voorts blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. In het licht van voorgaande moet dan ook worden opgemerkt dat u niet met dezelfde moeilijkheden zal worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden**

geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 2 maart 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en die van uw gezinsleden (doc 1-8). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie maar ze voegen in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. Uw medisch attest werd hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat ook in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek daar hij ook over internationale bescherming geniet in Griekenland en er geen elementen werden aangereikt op grond waarvan kan besloten worden tot een schending van zijn basisrechten.

Dat in hoofde van uw broer Mohammed werd beslist tot toekenning van de vluchtelingenstatus kan ook geen ander licht werpen op voorgaande temeer daar elk verzoek individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. U mag derhalve direct noch indirect worden teruggeleid naar Gaza. U mag wel worden teruggeleid naar Griekenland."

3. Verzoekschriften en nota's

3.1. Verzoekers hebben op 20 juni 2025 identieke verzoekschriften ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2025, genomen in hun hoofde.

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de navolgende schendingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 4 Handvest grondrechten EU

- schending van artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht

- schending van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekers ontwikkelen het middel als volgt

"1. De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt als volgt: [...]

2. Een dergelijke beslissing op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot nietontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 13 september 2023 en werd overgemaakt aan verweerder op 25 september 2023. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 12 juni 2025. Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, §3, derde lid Vreemdelingenwet.

3. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien een verzoeker om internationale bescherming een verzoek indient, er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 13 september 2023 en werd overgemaakt aan verweerder op 25 september 2023. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 12 juni 2025.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

[...]

Door echter op 12 juni 2025 alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de redelijke termijn en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

4 Bovenvermelde verplichting dient samen te worden gelezen met de wet van 21 oktober 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

[...]

5. Ondergeschiedt, merkt de verzoekende partij op dat het verzoek tot internationale bescherming maar onontvankelijk kan worden verklaard indien werkelijk vaststaat dat de verzoekende partij internationale bescherming verkrijgt in een andere lidstaat van de Europese Unie (zoals Griekenland).

De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt als volgt (eigen onderlijning): [...]

De verzoeker partij merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in beginsel berust bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De bestreden beslissing bevat geen specifieke informatie over het actueel karakter van het statuut van verzoeker in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken.

Het kan daarom bezwaarlijk worden gesteld dat actueel of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing zou blijken dat verzoeker nog steeds over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan bovendien niet stellen dat verzoeker de actualiteit van de bescherming die hij voorheen gekregen heeft in Griekenland niet zou betwisten. De verzoekende partij erkende enkel dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland - het land dat hij verliet - kon beschikken over een verblijfsstatuut.

Het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet afdoende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voldoet hiermee ook niet aan zijn bewijslast.

Bovendien blijkt dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 13 september 2023.

De verzoekende partij is dus sindsdien niet meer woonachtig in Griekenland. Hij heeft aldaar dus geen domicilie meer. Daarnaast kan de verkregen internationale bescherming worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

De verzoekende partij wijst daarbij op de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming), dewelke ook zijn voorzien in de Griekse regelgeving.

De bestreden beslissing dient hierom te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden: met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke verzoeker heeft verkregen in Griekenland en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht.

6. In ondergeschikte orde, merkt de verzoekende partij op als volgt.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: [...]

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 33, § 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU.

In zijn arrest van 19 maart 2019 stelt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) dat deze bepaling aldus moet worden uitgelegd [...]

Bijgevolg kan de verwerende partij zich niet onttrekken aan haar verplichting om objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens te verzamelen over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in deze lidstaat en de slechte behandeling waaraan zij het risico lopen te worden blootgesteld in geval van terugkeer naar deze lidstaat.

7. In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.

Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de "intentie" niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 13 september 2023.

Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvesting meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hen niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor zij genoodzaakt waren het land te verlaten. Verweerder haalt dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.

De verzoekende partij behoort tot een gezin met drie minderjarige kinderen. Dit betreft een bijzondere kwetsbaarheid, gelet op de jonge leeftijd van de minderjarige kinderen en hun mate van afhankelijkheid (benodigde zorg). De noodzakelijke zorgen zijn afwezig in Griekenland.

Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die hij zal kennen.

Verzoeker wijst in dit kader naar volgende bronnen over de situatie van statushouders in Griekenland:

- het "Country Report: Greece. Update 2022" van AIDA/ECRE van 8 juni 2023;

- het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;

- het rapport "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2023.

Uit deze verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen

bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijken vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigden ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen (rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 5-6).

Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens een recente nieuwe regeling moet de beslissing tot afgifte van de ADET in principe worden opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. Overeenkomstig een recente omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel van 31 januari 2023 moet de beslissing tot afgifte van een ADET in ieder geval aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming.

Vervolgens moet binnen de zes maanden online een afspraak worden gemaakt met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET voor te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden hiervan niet persoonlijk verwittigd. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald.

Meerdere bronnen geven aan dat de begunstigden van een internationale beschermingsstatus zich in Griekenland in een nog meer preciaire situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor begunstigden zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden: [...] (“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, p. 32)

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in rampzalige levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Uit de verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Begunstigden die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigden. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden (“Country Report: Greece. Update 2022” van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 222-225). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigden die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigden die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigden in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is dan ook onzorgvuldig gevoerd. Er blijkt niet dat er (effectieve) mogelijkheden zouden zijn voor de verzoekende partij om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland, in tegenstelling tot hetgeen wordt aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoeker zal, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

8. De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.”

3.2. Op 11 december 2025 brengt verweerder in de beide zaken (rolnummers 341 986 en 341 988) een aanvullende nota bij. Deze identieke aanvullende nota's bevatten de "Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A', dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS" alsook een hoeveelheid landeninformatie die via URL-links wordt bijgebracht. Deze nota's bevatten ook verwijzing naar rechtspraak uit Duitsland.

3.3. Verzoeker legt op 11 december 2025 een aanvullende nota neer (in de zaak met rolnummer 341 986) waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Palestina en waarbij verzoeker het stuk "1. Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS "Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus:GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025" voegt.

3.4. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer (in de zaak met rolnummer 341 988), waarin zij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij zij volgende stukken voegt:

"1. Letter 19/11/2025 to CGVS: Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025;

2. Brief school zorgcoördinator

3. NL-taallessen

4. Behaalde certificaat NL-taallessen".

Beoordeling

4. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat beide verzoekers reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd aan verzoekster en haar kinderen (M. en N.) op 3 maart 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg zij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder. Verzoeksters verblijfsvergunning in Griekenland is geldig tot 2 maart 2026 ("aanvraag derde landen (vrouw)", blauwe map, administratief dossier).

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 27 december 2019 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland (EURODAC MARKED RECORD). Verzoeker stelt dat hij een verblijfstitel en reisdocumenten kreeg in Griekenland, maar dat hij deze bij aankomst in België heeft vernietigd (verklaring DVZ, vraag 23).

Waar uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verblijfsvergunning nog geldig is tot 2 maart 2026, kan niet worden vastgesteld of verzoekers verblijfsvergunning in Griekenland actueel geldig is.

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden verzoekers' respectievelijke beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoekers betogen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de hoeveelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. De Raad stelt vast dat *in casu* niet op objectieve wijze kan vastgesteld worden dat verzoeker, aan wie op 27 december 2019 een internationale beschermingsstatus werd toegekend (EURODAC MARKED RECORD), thans nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET) beschikt.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfskaart, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een verblijfsvergunning in Griekenland, heeft vernietigd (CGVS, 5). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit blote beweringen zijn en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen. Aangezien u echter vooralsnog naliet om een kopie ervan door te sturen – wat u nochtans beweerde te zullen doen (CGVS, 5) – is het niet zeker of uw verblijfsvergunning actueel nog geldig is in Griekenland.”

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” d.d. september 2024, p. 13; “Country Report: Greece. Update 2023”, p. 243*). Op basis hiervan zou de Griekse verblijfskaart (ADET) van verzoeker, aan wie op 27 december 2019 een internationale beschermingsstatus werd toegekend, geldig geweest zijn tot 26 december 2022 (zonder verlenging). Verzoeker verliet Griekenland samen met zijn gezin in september 2023. Het administratief dossier bevat geen gegevens op basis waarvan kan worden vastgesteld dat verzoeker op heden over een geldige verblijfsvergunning in Griekenland beschikt.

In hoofde van verzoekster, verzoekers echtgenote, kan daarentegen – op basis van het antwoord van de Griekse autoriteiten (“aanvraag derde landen (vrouw)”, blauwe map, administratief dossier) – wel worden vastgesteld dat zij beschikt over een verblijfsvergunning in Griekenland, geldig tot 2 maart 2026, alsook dat haar en haar kinderen (M. en N.) op 3 maart 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland.

Voor zover verzoeker niet over een geldige Griekse verblijfskaart beschikt, heeft dit, blijkens de voorliggende landeninformatie, implicaties zoals de automatische de-activatie van zijn AFM en AMKA en de administratieve obstakels waarmee hij bij terugkeer naar Griekenland zal worden geconfronteerd bij het hernieuwen van zijn ADET en het aanvragen, alsook activeren van zijn AFM en AMKA. Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het ontbreken ervan dient in aanmerking te worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier zeer duidelijk dat de situatie voor statushouders in Griekenland dermate precair is dat het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk is dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Daarnaast dient erop gewezen dat verzoekers *in casu* drie minderjarige kinderen (M., N. en I.) hebben, hetgeen op zich al een kwetsbaarheid inhoudt. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat verzoeker er in slaagde om in Griekenland een inkomen te verwerven door werk in de illegaliteit en er een huurwoning te vinden, terwijl verzoekster geen beroepsactiviteit uitoefende en instond voor de zorg van de kinderen (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9-13; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 8). Deze vaststellingen laten niet toe om zonder meer aan te nemen dat verzoekers bij terugkeer opnieuw in staat zullen zijn om in hun levensonderhoud en dat van hun minderjarige kinderen te voorzien, temeer omdat niet ontegensprekelijk kan worden vastgesteld dat verzoeker actueel over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt en hij bij terugkeer geconfronteerd kan worden met administratieve belemmeringen inzake toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting, sociale bijstand en gezondheidszorg.

Er dient te worden benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoekers zich niet kan beperken tot een beoordeling van hun levensomstandigheden in Griekenland als statushouders voor hun vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met hun individuele omstandigheden.

Ter terechtzitting legt verzoekster middels een aanvullende nota een attest neer van de zorgcoördinator van M. waarin wordt gesteld dat M. een cognitieve achterstand heeft, het emotioneel moeilijk is om zich aan te passen aan een nieuwe omgeving en hij trauma-gerelateerde klachten ervaart die zijn ontwikkeling en functioneren beïnvloeden.

Verweerder was niet aanwezig ter zitting en kon derhalve niet mondeling repliceren op deze aanvullende nota.

Samengenomen met beide verzoekers' verklaringen ter zitting, waaruit onder meer blijkt dat M. op 13 januari 2026 een afspraak heeft voor psychologische begeleiding, vormt de aanvullende nota door verzoekster neergelegd ter terechtzitting, waar deze in het bijzonder betrekking heeft op de psychologische moeilijkheden van beide verzoekers' zoon M., een nieuw essentieel feitelijk gegeven.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar de (psychologische) situatie van M. en eventuele noodzakelijke behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat M. wegens zijn psychische kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is verslechterd, problematisch en erg precair kan zijn met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden, (ii) het gegeven dat niet ontegensprekelijk kan worden vastgesteld of verzoeker, als kostwinnaar van een gezin met drie minderjarige kinderen, over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt, alsook de hiermee gepaard gaande administratieve obstakels waarmee verzoeker kan worden geconfronteerd, zoals de lange wachttijden bij het vernieuwen van Griekse verblijfsdocumenten en het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand zonder een geldig verblijfsdocument, (iii) het feit dat verzoekers een gezin vormen met drie minderjarige kinderen die nog zeer jong zijn, hetgeen op zich al een kwetsbaarheid inhoudt, (iv) het gegeven dat verzoekers' zoon M. blijkt geeft van een psychische kwetsbaarheid en psychologisch wordt opgevolgd, en (v) het gebrek aan onderzoek naar eventuele middelen, een netwerk of andere ondersteuning waarop verzoekers kunnen terugvallen bij terugkeer naar Griekenland – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek door de beslissingsautoriteit aangewezen.

11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 juni 2025 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

